Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

Ririro

De aardbeienslof

Er was eens een aardbeienslof, sappig, zoet en lekker om te eten.
Een kleine jongen genaamd Ben plukte de bessen ervoor. Hij ging helemaal alleen naar het veld waar de wilde aardbeien groeiden; en toen hij thuiskwam had hij een emmer vol met de allerrijpste en roodste.
Een klein meisje, nichtje Pen, die op bezoek was op de boerderij, ontkroonde de bessen, en dat was lang niet zo makkelijk om te doen als het klinkt. Het kostte nichtje Pen een half uur om te doen, en - geloof je het? - ze at geen enkele bes.
Ze heeft ze allemaal bewaard voor de aardbeiendslof.
Mama heeft het deeg gemaakt. Ze was de beste kok! Als ik zou proberen je alle lekkere dingen te vertellen die ze kon maken, zou het me meer tijd kosten dan nichtje Pen om de bessen te doppen; maar ik zal je dit vertellen, als er één ding was dat ze het liefste maakte, dan was het een aardbeienslof.

Een grote jongen Fred, bijna negen jaar oud, hakte het hout, spleet het aanmaakhout en maakte het vuur dat het deeg voor de aardbeienslof bakte. Hij had zelf een

bijltje en de manier waarop hij hout kon hakken was gewoon verbazingwekkend. Mama zei dat als hij doorging, hij net zo'n goede hulp zou zijn als zijn vader als hij groot was.
Vader was aan het werk toen de slof werd gemaakt, en toen hij thuiskwam om te eten, zei niemand er een woord over. Ze vertelden hem niet eens dat er een toetje was. Ze gingen gewoon zitten en aten hun avondeten alsof er geen aardbeienslof was. De kinderen vonden het erg grappig! Vader wist er niets van; maar na een tijdje zei hij: - "De wilde aardbeien zijn rijp. Wie wil er wat gaan halen voor een aardbeienslof?"
En de kinderen konden hun lach niet meer inhouden! Ze lachten en lachten totdat mama wist dat ze het geheim geen minuut langer konden bewaren.
'Sluit je ogen en open ze pas als we 'tadaa' roepen,' zei ze, en ze glipte de keuken in, pakte de aardbeienslof en zette die vlak voor hem op tafel.
"Tadaa," riepen nichtje Pen, Fred en kleine Ben.
En als je had kunnen zien hoe verbaasd vader was toen hij zijn ogen opendeed en die aardbeienslof zag, zou je net zo hebben gelachen als zij.